Скажіть, в яких світах вона,
Римлянка Флора незрівнянна,
Архіпіада чарівна,
Таїс, її сестрою звана,
Де Ехо, гомінка, нежданa
Луна ставків і рік гучних?
Де вся та врода несказанна?
А де ж тепер торішній сніг?
Де велемудра та жона,
Та Абелярова кохана,-
Він випив чашу мук до дна,
Життя його — кривава рана,
Або красуня невблаганна,
Та, що зашить звеліла в міх
І в Сену вкинуть Бурідана?
А де ж тепер торішній сніг?
Де королева Бланш, ясна,
Немов лілея тонкостанна,
Аліса, Берта де, хто зна,
Де Аренбур, вельможна панна,
Де горда орлеанка Жанна,
Офіра ворогів лихих?
Де всі вони, де їхня шана?
А де ж тепер торішній сніг?
Ні, принце, марна річ від рана
Й до вечора питать про них,
Бо приспівка незмінна й знана:
А де ж тепер торішній сніг?

Переклад Г. Кочура